

Hemligheter i film- och teatervärlden nådde inte skandalpressen

Av: Sven Tollin

”Boka dubbelrum. Topphotell. Dalarna över julhelgen. Dito Stockholm efter helgen. Absolut diskretion. Viktiga personer för bolaget.”

Ett telegram med detta innehåll kom från Hollywood 1956 till Stockholmskontoret för Columbia Pictures International Corporation, vars publicity manager jag var sedan några månader. Jag hade kommit från en trygg och borgerlig värld som kulturredaktör på Nordvästra Skånes Tidningar i Helsingborg. Ville lära mig mera om ”drömvärlden”, både filmens och storstadens. Nu stod vi några dagar före julafton på Bromma flygplats, min chef, vänlige smålänningen Oscar Björkman, branschens grand old man, men med klena kunskaper i engelska, och jag och väntade på detta mystiska par som skulle hållas utanför allt vad massmedia heter.

Döm om vår stora förvåning då Köpenhamnsplanet damp ner och ut kommer en av världens genom tiderna mest populära kvinnokarlar, självaste storleende TYRONE POWER! Och ännu mer överraskande; vår egen nyblivna Hollywoodstjärna, likaså lyckligt leende MAI ZETTERLING! Jo, mycket riktigt de hade just då spelat in vårt bolags sjödrama ”Abandon Ship” och ryktesvis

hade vi förstått att parets bekantskap var mer än kollegial. Vad göra i detta läge? Ringde först till chefen på Siljansborg, där vi hade bokat en svit, och förbjöd honom att kontakta Dalapressen eller radion. Men visst var det en omöjlig uppgift att hålla det här celebra par hemligt. Även om man unnade dem ostört sin kärlekssemester och att njuta av landets mest svenska landskap i vinterskrud.

Givetvis skulle Mai visa sin käre vän Dramaten, där hon lärde sig yrket i elevskolan 1942-45. Vi ordnade lyxsvit på Grand Hotel och köpte biljetter till O’Neills klassiker ”Lång dags färd mot natt”, världspremiär med bl.a. Lars Hansson och Jarl Kulle. Och naturligtvis var det ”klippt” då paret kom ner från Dalom till huvudstaden; de blev ”The talk of the town” som det heter. Bra reklam tyckte jag belåtet granskande tidningarna – praktiskt taget hela Sveriges press hade både bild och text.

Tyvärr gick denne stilige gentleman, Tyrone Power, samma öde till mötes som sin far: Han fick hjärtslag mitt under en filminspelning i Rom 1958, endast 45 år gammal: Det skedde i en fåkts scen mot Georg Sanders i ”Salomon och drottningen av Saba”.

Nils Wägert

Rolf Åhlund

Per-Arne Åkesson

Lars Öblin

Från 1964 och under nära 25 år var jag anställd press- och informationschef på Malmö stadsteater. Gösta Folke anställde mig och jag hade under dessa år ytterligare tre teaterchefer. Malmö stadsteater var då norra Europas största teater med fem scener och 450 anställda i 49 olika yrken. Jag var med om 729 premiärer plus gästspel av scenstorheter som Danny Kaye, Victor Borge, Marlene Dietrich, Maurice Chevalier och musiker som Duke Ellington, Count Basie och Benny Goodman. Där sjöng och agerade Birgit Nilsson, Kerstin Dellert, Holger Löwenadler, Ernst-Hugo Järegård och Jarl Kulle, för att nämna några ur minnet. Mycket hann hända under min kvartsekellånga sejour...

T.ex....

Kungen gick på bordell en skum Malmökväll

Av: Sven Tollin

Jarl Kulle gästade med stor heder Malmö stadsteater och spelade under min tid dels Gustav III dels Karl XII i två kungadramer av August Strindberg. Vi blev goda vänner och umgicks en del privat. Vid ett tillfälle under den första sejouren, 1966, då han repeterade för en av sina allra bästa prestationer, den som tjusarkonungen som så skändligt sköts ihjäl på op-

Malmö stadsteater 15 dec 1972, Jarl Kulle och Sven Tollin inför premiären på Carl XII eramaskeraden, var vi efter en måltid (obs! utan alkohol) på väg till kvällsrepetitionen. Då överraskades vi av ett störtregn med blix och dunder. I dunklet tog vi skydd i porten till ett gammalt hus.

Kulle, som alltid var vetgirig, gluttade på en dörr och se, där var en liten sal med bänkar och längst fram satt en lätt bedagad kvinna i minimala dessouer. Med ett förföriskt leende hälsade hon oss välkomna och bad oss ta plats. I denna prekära situation var det bara att skyndsamt se till att lämna denna syndens boning, som alltså var en av de många porrklubbar som fanns i Malmö på 60-talet.

Visst hade det varit förödande för Jarl Kullens rykte om rubriken ovan kunnat läsas inför premiären..